

«Міжнародний досвід державного регулювання зайнятості населення та можливості його адаптації в Україні»

Метою завдання є проаналізувати підходи до регулювання зайнятості в зарубіжних країнах, визначити інституційні моделі, ефективні практики, інструменти державної політики зайнятості та обґрунтувати можливості їхнього застосування в Україні з урахуванням сучасних соціально-економічних умов і воєнних викликів.

Вам необхідно обрати тему серед запропонованої тематики досліджень та підготувати презентацію (10-15 слайдів) з обов'язковими посиланнями на офіційні джерела.

Орієнтовна тематика дослідження:

1. Австрійська практика соціального діалогу у сфері праці.
2. Активна політика зайнятості у Франції: роль державних агенцій.
3. Державна політика зайнятості у США: ринок праці та роль приватного сектора.
4. Досвід Греції у реагуванні на масове безробіття під час економічної кризи.
5. Досвід Канади у сфері страхування безробіття.
6. Досвід Нідерландів у регулюванні часткової та дистанційної зайнятості.
7. Естонська модель цифрової трансформації політики зайнятості.
8. Італійська модель гнучких трудових відносин і її вплив на рівень безробіття.
9. Міжнародна практика підтримки внутрішньо переміщених осіб і відновлення ринку праці після конфліктів.
10. Німецька система професійного навчання та її вплив на ринок праці.
11. Політика зайнятості у Польщі після вступу до ЄС.
12. Практика Великої Британії у сфері активізації зайнятості молоді.
13. Програми зайнятості для ветеранів у США та Канаді.
14. Програми зайнятості у післявоєнній реконструкції (приклади Хорватії, Боснії, Ізраїлю).
15. Регулювання зайнятості молоді в країнах ЄС.
16. Система підтримки самозайнятості та малого бізнесу у Фінляндії.
17. Скандинавська модель політики зайнятості: досвід Данії (flexicurity).
18. Турецька стратегія зайнятості у поєднанні з міграційною політикою.
19. Цифрова трансформація політики зайнятості у країнах ЄС.
20. Японська модель довічної зайнятості: переваги та ризики.

Змістовні блоки дослідження

1. Опис моделі державного регулювання зайнятості в обраній країні (або групі країн):

- роль держави, ринку, соціальних партнерів;
- структура органів, відповідальних за політику зайнятості;
- правові засади регулювання тощо.

2. Основні напрями державної політики зайнятості:

- активна політика (створення робочих місць, перекваліфікація, стимулювання самозайнятості);
- пасивна політика (страхування на випадок безробіття, соціальні виплати);
- особливі програми (для молоді, осіб з інвалідністю, ветеранів, жінок, ВПО тощо).

3. Механізми фінансування системи зайнятості:

- державні фонди, податкові стимули, публічно-приватне партнерство, участь місцевих органів влади.

4. Інституційні та культурні чинники ефективності політики зайнятості:

- роль освіти, профспілок, соціального діалогу, рівень цифровізації.

5. Оцінка результатів реалізації політики зайнятості в обраній країні:

- статистика рівня безробіття, тривалості пошуку роботи, гендерних і вікових диспропорцій.

6. Порівняльний аналіз із ситуацією в Україні:

- спільні риси й відмінності;
- сильні сторони зарубіжних підходів;
- бар'єри для впровадження.

7. Пропозиції щодо використання міжнародного досвіду в Україні:

- адаптація конкретних інструментів або програм;
- роль держави, громад і роботодавців у післявоєнному відновленні ринку праці.

Підготовлену презентацію необхідно **завантажити** у Moodle та **презентувати** результати свого дослідження на заліку.